

Ο άνθρωπος πρέπει να προσεύχεται πάντα για να του δείξει ο Κύριος το δρόμο Του.

/ [Πεμπτούσία](#)

Ο άνθρωπος πρέπει να προσεύχεται πάντα για να του δείξει ο Κύριος

Η γνήσια υπακοή φέρνει μεγάλη ψυχική ωφέλεια και την αποκτάς όταν απειθείς στον εαυτό σου, στο θέλημα σου. Τότε σε παίρνει στα χέρια Του ο ίδιος ο Κύριος μας κι ευλογεί τα έργα σου.

Αν εμπιστευόμαστε μ' όλη μας την καρδιά και κάνουμε υπακοή στο θέλημα του Θεού, τότε όλα τα πράγματα θα είναι καλά, ακόμα κι εκείνα που φαίνονται δυσάρεστα θα τα δεχόμαστε με καλή προαίρεση. Ότι συμβαίνει γύρω μας μπορεί να μας οδηγήσει στην ψυχική μας σωτηρία. Εδώ αποκαλύπτεται μεγάλη και βαθιά σοφία. «Τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν»(Ρωμ. η' 28).

Στην εποχή μας υπάρχουν περιπτώσεις που ίσως να κάνουμε ακριβώς αυτό που θέλουμε. Κανένας όμως δε βρίσκεται να ρωτήσει: «Τι πρέπει να κάνω τώρα;» Αν δεν υπάρχει κανένας να συμβουλευτούμε, τότε πρέπει να σκεφτούμε πως θα ενεργούσε ο Κύριος μας με την ταπείνωση και την πραότητα Του. Οι εντολές του Θεού ήταν και θα είναι πάντοτε το θεμέλιο της ζωής μας. Γι' αυτό πρέπει να εμπιστευτείς τον εαυτό σου στο θέλημά Του.

Προτού κάνεις οτιδήποτε, να προσευχηθείς και να σκεφτείς: Αυτό που πάω να κάνω θα είναι φρόνιμο, θα φανεί ευάρεστο στο Θεό;

Όταν η επιθυμία σου να υπηρετήσεις το Θεό είναι ειλικρινής, η πίστη σου σ' Εκείνον ακλόνητη κι όταν εμπιστεύεσαι τον εαυτό σου, τους άλλους και κάθε τι στο πανάγαθο και τέλει θέλημα του Θεού, θα δεχτείς στην καρδιά σου τη θεία ειρήνη ακόμα κι όταν δοκιμάζεσαι από διάφορες θλίψεις, εσωτερικές ή εξωτερικές. Να προσευχηθείς στο Θεό να σε απαλλάξει από τις θλίψεις και να κόψεις το αμαρτωλό και τυφλό θέλημα σου. Να εμπιστεύεσαι τον εαυτό σου, ψυχή και σώμα, τις περιστάσεις του βίου, τρέχουσες ή μελλούμενες, καθώς και τους συνανθρώπους σου, γνωστούς ή άγνωστους, στο άγιο και πάνσοφο θέλημα του Θεού. Δόξα τω Θεώ, να λες πάντα. Δόξα τω Θεώ πάντων ένεκεν! Με τα άγια αυτά

λόγια θ' απαλλαγείς από τις σκοτεινές σκέψεις και τα ψυχικά βάρη. Και τότε στην καρδιά σου θα βασιλέψει η ειρήνη η παρηγοριά κι η χαρά. Γενηθήτω το θέλημά Σου, Κύριε! Δόξα τω Θεώ πάντων ένεκεν!

Να προσεύχεσαι σαν παιδί, με καρδιακή απλότητα, για όλες τις ανάγκες και τις θλίψεις σου, και να εμπιστευτείς τον εαυτό σου απόλυτα στο θέλημα του Θεού. Ο Κύριος είναι που ορίζει την σωτηρία σου.

Ο άνθρωπος πρέπει να προσεύχεται πάντα για να του δείξει ο Κύριος το δρόμο Του. Στους καιρούς της θλίψης και της ανάγκης που ζούμε, ας προσευχόμαστε στον Κύριο να μας σώσει, να τρέξει σε βοήθεια μας. Άλλη ελπίδα ή άλλη καταφυγή δε βλέπω. Οι λύσεις που δίνουν οι άνθρωποι είναι μάταιες, πολλές φορές λαθεμένες. Όταν δοκιμάζεσαι από κάτι πολύ επώδυνο αλλά ξέρεις πως δεν ευθύνεσαι εσύ γι' αυτό, πως δεν προέρχεται από το θέλημά σου, λαβαίνεις μεγαλύτερη παρηγοριά και ψυχική ειρήνη. Ας γίνει το θέλημα του Θεού. Είθε ο Κύριος να μη διαψεύσει την πίστη και την αφοσίωση μας στο θέλημά Του. Μοναδική μας ελπίδα είναι ο Θεός. Αυτός είναι το σταθερό μας θεμέλιο, κάθε άλλη ελπίδα είναι αβέβαιη. Δεν ξέρεις με σιγουριά που θα ήταν καλύτερα και που χειρότερα, τι θα 'ταν καλύτερα να περιμένεις. Ας γίνει το θέλημα του Κυρίου! Δικό μας καθήκον είναι να μείνουμε σταθεροί στην πίστη μας, να μην αμαρτάνουμε και να εμπιστευόμαστε τα πάντα στο Θεό.

Η ανθρώπινη υπερηφάνεια λέει: «Θα φτιάξουμε... θα κατορθώσουμε... θα κατασκευάσουμε ένα πύργο της Βαβέλ... Απαιτούμε από το Θεό να μας δώσει λογαριασμό για τις πράξεις Του, γιατί εμείς θέλουμε να ελέγξουμε του σύμπαν, ονειρευόμαστε να βάλουμε τους θρόνους μας πάνω από τα σύννεφα». Όμως κανένας και τίποτα δεν υπακούει. Ο άνθρωπος αποδείχεται τελείως αδύναμος από την ίδια την πικρή εμπειρία του. Ερευνώντας τα θέματα αυτά τόσο στην πρόσφατη όσο και στην παλιότερη ιστορία, έβγαλα το συμπέρασμα ότι οι τρόποι με τους οποίους ενεργεί η θεία πρόνοια είναι ανεξιχνίαστοι για μας. Δεν μπορούμε να τους κατανοήσουμε, γι' αυτό και πρέπει να εμπιστευόμαστε τον εαυτό μας με ταπείνωση στο θέλημα του Θεού.

Εάν παρατηρήσεις προσεχτικά τόσο τη δική σου ζωή όσο και των άλλων, θα διαπιστώσεις με εκπληκτική καθαρότητα και ακρίβεια πως όση προσοχή κι αν δώσει κανείς κι όσα μέτρα κι αν λάβει δε θα μπορέσει να ορίσει τι πρόκειται να γίνει στο μέλλον. Γιατί όλα γίνονται σύμφωνα με την κρίση και θέλημα του Θεού. Κανέναν δεν μπορείς να ενοχοποιήσεις το μόνο που πρέπει να κάνουμε είναι να ταπεινωνόμαστε και να υπομένουμε, διαφορετικά αμαρτάνουμε ενώπιον του Θεού.

Πρέπει να εμπιστευτούμε τα πάντα στο θέλημα του Θεού, ακόμα και τον χωρισμό

μας από τους άλλους. Ο Κύριος μας φωτίζει και μας βοηθάει να μη προσκολληθούμε στα αγαθά αυτού του κόσμου, όσο πολύτιμα κι αν μας φαίνονται, αλλά ν' αγωνιστούμε απερίσπαστοι για τον ουρανό, για την σωτηρία μας. Αγωνίσου μόνο για την σωτηρία της ψυχής σου, όλα τ' άλλα είναι ματαιότητα, όλα τ' αγαθά αυτού του κόσμου είναι εφήμερα. Η σκέψη μας πρέπει να είναι στην άλλη ζωή, κοντά στο Θεό. Όλα τ' αγαθά αυτού του κόσμου είναι παροδικά.

Γιατί είναι απαραίτητος ο πνευματικός πατέρας; για να κάνεις με ασφάλεια το ταξίδι και να φτάσεις στην βασιλεία των ουρανών, να μη χαθείς στο δρόμο. Για το λόγο αυτό είναι αναγκαίο ν' ακολουθείς έμπρακτα τις οδηγίες, τις συμβουλές και τις κατευθύνσεις που σου δίνει ο πνευματικός σου πατέρας. Και βέβαια πρέπει να ζεις με συνέπεια και ευλάβεια. Υπάρχουν παραδείγματα ανθρώπων που μπορούσαν να επισκέπτονται το γέροντα τους και να τον ακούνε πολύ λίγο, αλλά πρόκοψαν. Έτσι, για να μη μείνεις άκαρπος δε φτάνει να επισκέπτεσαι συχνά το γέροντά σου, αλλά να τηρείς τις εντολές και οδηγίες του.

Ο Θεός ευαρεστείται όταν οι άνθρωποι καθοδηγούνται από άλλους ανθρώπους. Κοντολογίς, κάθε μοναχός πρέπει να ξεκινάει τον αγώνα του υπακοή και αυταπάρνηση και να βιάζει τον εαυτό του στον πόλεμο με τα πάθη τόσο, ώστε να νιώσει καρδιακό πόνο. Αν δεν αγωνιστεί έτσι κανένας γέροντας δεν μπορεί να τον βοηθήσει. Κάποιος άγιος άνθρωπος είπε πως «ο γέροντα κλαίει για το μαθητή του και προσεύχεται, εκείνος όμως παίζει».

Η τέλεια ανακούφιση κι ανάπαυση προέρχεται από την απόλυτη υπακοή κι εμπιστοσύνη στον πνευματικό μας πατέρα.

Στάρετς Νίκωνος

«Μικρή Ρωσική Κλίμακα», Πέτρου Μπότση